

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 12T/4/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3719010089
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Kovačínová
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2019:3719010089.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Považskej Bystrici, samosudkyňou JUDr. Luciou Kovačínovou, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 02.09.2019, trestnej veci obžalovaného H. C., nar. XX.XX.XXXX R. H. T., pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák., s poukázaním na § 138 písm. a) Tr. zák. a iné, takto

rozhodol:

Obžalovaný H. C. O. P. Z. S. I. J. , nar. XX.XX.XXXX R. H. T., trvale bytom H. T., J. XXXX/XX, Z. H. T., toho času vo výkone trestu odňatia slobody v inej trestnej veci v Ústave na výkon trestu odňatia slobody B.

je vinný, že

napriek tomu, že mu bola rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Okresného dopravného inšpektorátu Považská Bystrica, č. ORPZ-PB-ODI2-SK-55/2011, zo dňa 19.04.2011, právoplatným dňa 19.04.2011, uložená sankcia zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na dobu 50 mesiacov,

dňa 30.03.2015, okolo 15.35 hod., riadil osobné motorové vozidlo zn. V. G., s evidenčným číslom W., tmavomodrej farby, smerom od centra mesta H. T., k železničnej stanici, po ulici Z., R. H. T., po dvojprúdovej ceste, pričom na úseku cesty vo vzdialenosti 176,3 m od radaru umiestneného pod Z. E., bola zaznamenaná rýchlosť tohto vozidla 80 km/h, po ktorom zistení člen hliadky Obvodného oddelenia Policajného zboru H. s označením H. č. XXX, obsluhujúcej radar H.. E.. E. I., oblečený v policajnej uniforme a reflexnej veste s nápisom POLÍCIA, vstúpil na vozovku približne do stredu vnútorného jazdného pruhu, kde sa postavil čelom k prichádzajúcemu vozidlu zn. R. G., s evidenčným číslom W., tmavomodrej farby, zodvihol pravú ruku so zastavovacím terčom a takto dával vodičovi obžalovanému H. C., znamenie na zastavenie vozidla, na čo vodič obžalovaný H. C., najskôr spomalil jazdu a keď sa dostal približne na vzdialenosť asi 10 metrov od H.. E.. E. I., zvýšil rýchlosť tak, že H.. E.. E. I., v snahe vyhnúť sa zrážke s vozidlom musel uskočiť z vnútorného jazdného pruhu vozovky do vonkajšieho,

t e d a

- použil násilie v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,

- maril výkon rozhodnutia iného orgánu verejnej moci tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahovalo rozhodnutie iného štátneho orgánu o zákazu činnosti,

-

t ý m s p á c h a l

- zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák., s poukázaním na § 138 písm. a) Tr. zák.,

- prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a

o d s u d z u j e s a z a t o

Podľa § 323 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1, 2 Tr. zák., § 42 ods. 1, 2 Tr. zák., za použitia § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 38 ods. 2, 4 Tr. zák., na súhrnný úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 (slovom: päť) rokov, za súčasného zrušenia výroku o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. OT/45/2015, zo dňa 01.08.2015, právoplatného 01.08.2015, na trest odňatia slobody v trvaní sedem mesiacov nepodmienečne, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák., sa obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák., sa obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na 4 (slovom: štyri) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry podal na obžalovaného obžalobu pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) tr. zák. s poukázaním na § 138 písm. a) Tr. zák. a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) tr. zák., ktorých trestných činov sa mal dopustiť tak ako je uvedené vo výrokovej časti.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodeného H.. E.. E. I., svedkov Q. B., H.H.. T.. A. E., prečítaním svedeckých výpovedí D. G., E. W., S. U. a E. U. a oboznámením ďalších listinných dôkazov.

Obžalovaný uviedol, že v daný deň išiel na automobile R. G. zo smeru J. na železničnú stanicu, keď zbadal pod Z. E. hliadku, trochu pribrzdil . On išiel v druhom, vnútornom jazdnom pruhu, keď míňal poškodeného I., tento vstupoval do prvého jazdného pruhu, bližšie ku krajnici, terčik dvíhal zároveň jeho auta, a teda z jeho konania nepochopil, že zastavuje jeho. On keď zbadal hliadku pribrzdil, ale potom zostresoval a pridral. Policajt, keď okolo neho prechádzal, bol od neho asi 2 alebo 3 metre, nemusel odsakovať, on nemal žiadny úmysel ho ohroziť. Následne pokračoval smerom na železničnú stanicu, kde zastavil za mäsiarstvom a spolu s B. a s G. išli na pivo, kde pre nich prišiel D. P.. Nevšimol si, že by ich policajné auto prenasledovalo, nepočul majáky, neupozornili ho na to ani spolucestujúci, ani sa s nimi potom nerozprával o tom, čo sa stalo. V aute boli traja, on, Q. B., s ktorým je kamarát, bývajú na jednom sídlisku, tento nastúpil do auta s ním na J. a G., ktorý nastúpil niekde pri A., s týmto sa nestretáva, jedná sa o hnedovlasého, vyššieho, tenšieho chalana. Q. B. sedel na mieste spolujazdca a G. vzadu za spolujazdcom.

Poškodený H.. E.. E. I. uviedol, že v daný deň spolu s kolegom A. E. merali rýchlosť pod Z. E. v smere od centra na železničnú stanicu, boli riadne označení reflexnými vestami. Kolega E. mu oznámil, že nameral tmavomodrý G., preto vošiel do vnútorného jazdného pruhu, kde chcel vozidlo zastaviť, zdvihol pravú ruku so zastavovacím terčikom a ukázal mu, nech ide na kraj. Toto vozidlo najskôr asi 30 metrov od neho spomalilo a vzápätí pridalo a on, aby nedošlo k zrážke, musel uskočiť, zrýchľovať začalo asi keď bolo 10 metrov od neho. Keď uskočil, vozidlo stále pokračovalo vo svojom smere, bez nejakej odchýlky, pokračovalo smerom na železničnú stanicu, kolega E. nasadol do ich vozidla a snažil sa ho chytiť, ale už ho nenašiel, či mal aj zvukovú signalizáciu zapnutú si nepamätá. Pamätá si, že vpredu sedeli dve osoby, ostatné osoby nevie. Na otázky obhajkyne uviedol, že keď zbadal, že auto zrýchľuje, uhol sa do

vonkajšieho pruhu, možno dva metre, obžalovaný ho určite musel vidieť, auto však zo svojej jazdnej dráhy nevybočilo tak, že by išiel obžalovaný priamo na neho. Za šoféra spočiatku označil inú osobu, pretože keď videl fotku z radaru, táto osoba mu pripomínala p. U., a preto nadobudol presvedčenie, že sa jednalo o neho.

Svedok H.. T.. A. E. uviedol, že v ten deň s kolegom I. merali pod Z. E. na ulici Z. rýchlosť, obžalovaný viedol motorové vozidlo R. G., ktoré namerali, kolega ho preto chcel zastaviť, a to tak, že vošiel do ľavého jazdného pruhu a zdvihol červený terčik, pričom obžalovaný najskôr pribrzdil, ale keď bol tesne pred I., stúpil na plyn a prudko zrýchlil a I. ledva stihol uskočiť z cesty. Obaja mali reflexné vesty, nakoľko je to ich povinnosť a v prípade jej nedodržania by im hrozili sankcie v podobe zníženia výplaty. V aute videl dve osoby, tretiu osobu nevidel. Po tomto incidente ihneď nasadol do služobného vozidla a išiel hľadať vozidlo obžalovaného, upovedomil aj ostatné hliadky, ale toto nenašiel, stratilo sa mu niekde v J. Š..

Svedok Q. B. uviedol, že v daný deň stretol obžalovaného na J. a opýtal sa ho, či by ho nezaviezol ku kostolu, tam stretli G. a ten zas sa potreboval dostať do kolónie. Cestou pod Z. E. ich zastavovali policajti, ale oni im nezastavili a ušli. Išli v ľavom jazdnom pruhu, policajti, keď sa k nemu približovali, ich stopoval v reflexnej veste s terčikom a stál v pravom jazdnom pruhu, z jeho konania pochopil, že zastavujú ich. On obžalovaného upozornil na to, že má zastaviť, obžalovaný mu však vysvetlil, že nemá vodičák. Keď išli okolo policajta zrýchlili, ani jedného však nenapadlo, že by ho ohrozili. Následne pokračovali okolo železničnej stanice a stánkov, zabočili doľava a tam zastavili, keďže to asi obžalovaného ako prvé napadlo, aby tam schoval auto. Následne sa rozdelili a každý išiel po svojom, on išiel na autobusovú stanicu do krčmy, kde pre neho prišiel kamarát, zavolať obžalovaného a išli pre neho na železničnú stanicu. Nepamätá si, či počas jazdy bol pod vplyvom alkoholu, v tom období mal problém s požívaním alkoholu aj drog, liečil sa aj na psychickú poruchu, raz bol podmienene odsúdený za ublíženie na zdraví a mal zastavené trestné stíhanie za napadnutie verejného činiteľa.

Prokurátorka poukázala na rozporné výpovede svedka v prípravnom konaní, keď dňa 2.5.2015 uviedol, že sa potreboval dostať do P., a preto stopol auto, vodiča nepoznal, dňa 24.9.2015 uviedol, že predtým nevypovedal pravdu, pretože obžalovanému nechcel spôsobiť problémy, že s obžalovaným sa stretol pri nemocnici a požiadal ho o odvoz, nevedel v akom jazdnom pruhu išli a spomínal si, že išli okolo policajtov, ale nevšimol si, že by ich zastavovali, následne dňa 21.3.2017 uviedol, že buď na A. alebo na J. stretol obžalovaného, nikto ďalší s nimi v aute nebol, pod Z. E. stálo policajné auto, ale nespomínal si, či tam boli aj policajti, keď prechádzali okolo, nič sa neudialo a v poslednej výpovedi dňa 22.10.2018 uviedol, že obžalovaný ho odviezol do mesta, na J. si niečo vybavil, tam stretli kamaráta, avšak nevie akého, keď išli popod Z. E. v ľavom pruhu, napravo boli policajti, ktorí ich zastavovali, ale keďže obžalovaný nemal vodičák, nezastavili, medzi nimi a policajtom bol jeden jazdný pruh a policajt nebol nijako ohrozený a keďže predpokladali, že policajti za nimi pôjdu, schovali sa. Svedok sa k uvedeným rozporom vyjadril tak, že nikto nevedel, čo z toho vyplynie, aká vážna vec, preto obžalovaného spočiatku zakrýval, potom sa snažil povedať to tak ako to bolo, ohľadne G. uviedol, že toho raz uviedol a raz nie preto, že nechcel do toho zaťahovať iné osoby.

Z prečítanej výpovede svedka D. G. súd zistil, že tento obžalovaného nepozná, v deň skutku však telefonoval známemu Q. B., že potrebuje odviezť do P., Q. B. prišiel autom, ktorého značku ani farbu si nepamätá a ktoré šoféroval mladý chalan vo veku do 30 rokov. Vyzdvihli ho zozadu pri kostole na J. R. H. T., sadol si dozadu a išli po Z. K. smerom na stanicu. Pod Z. E. stálo policajné auto, z ktorého vystúpil policajt a začal mávať placačkou smerom k ich autu, ich auto išlo v ľavom jazdnom pruhu a policajt bol v pravom. Vodič auta tomuto ale nevenoval pozornosť a išiel ďalej smerom na stanicu, rýchlosť nezmenil. Policajt bol v čase keď ho míňali od nich asi meter až meter a pol, okrem mávania rukou neurobil žiadne pohyby a nemusel pred nimi uskakovať. Uviedol tiež, že za nimi určite išlo nejaké auto, on nemal pocit, že policajt zastavuje ich auto, v aute potom vôbec neriešili, prečo vodič nezastavil, nerozprávali sa o tom.

Svedkovia E. W., S. U. a E. U. sa ku skutku vyjadrili nevedeli, ich výpovede sa týkali vlastníctva a užívania motorového vozidla R. G., ev. č. W., z týchto výpovedí vyplynulo, že v daný deň motorové vozidlo užíval obžalovaný. E. U. však navyše uviedol, že keď sa rozprával s obžalovaným, povedal mu, že on šoféroval auto a zastavovali ho policajti a on im nezastavil.

Zo správy E.. E. E., psychiatra bolo zistené, že svedok Q. B. je dispenzarizovaný v jeho psychiatrickej ambulancii od 23.12.2015 s diagnózou porucha psychiky a správania zapríčinená užívaním viacerých drog - psychotická porucha. Svedok bol dvakrát hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení F. H. T.

od 18.7. do 30.7.2015 a od 16.10. do 16.11.2015. V roku 1999 bol dispenzarizovaný v psychiatrickej ambulancii E.. H.P. s diagnózou syndróm závislosti od opioidov. Svedkovi bola taktiež súdom nariadená ústavná protitoxikomanická liečba, ktorú vykonával od 8.7.2016 v OLÚP Predná Hora. Zo správy bolo ďalej zistené, že počas psychiatrických kontrolných vyšetrení neboli u svedka zachytené žiadne produktívne psychotické príznaky, sociálne konvencie dodržiaval, bol bez nápaditostí v správaní a vzhľadom na uvedené E.. E. nepredpokladá podiel základného ochorenia na rozporuplnosti v jeho výpovediach, pokiaľ bol výsluch realizovaný v termíne od 23.12.2015 do 20.6.2016.

Ďalej mal súd skutkový stav preukázaný úradným záznamom príslušníkov policajnej hliadky zo dňa 30.3.2015 spolu s fotodokumentáciou, potvrdenia KR PZ W. o zadržaní osvedčenia o evidencii zo dňa 11.3.2015, rozhodnutia OR PZ, Okresného dopravného inšpektorátu H. o priestupku zo dňa 19.4.2011 č. ORPZ-PB-ODI2-SK55/2011 právoplatným 19.4.2011, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. d/, k/ zákona o priestupkoch a bola mu uložená pokuta vo výške 800,- € a zákaz viesť motorové vozidlo na 50 mesiacov a výpisom z evidenčnej karty vodiča.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd ustálil skutkový stav tak ako je uvedené vo výroku a mal za to, že obžalovaný sa dopustil skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu. Pokiaľ ide o prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia, túto skutočnosť sám potvrdil, je nepochybné, že napriek tomu, že v rámci priestupkového konania mu bolo odobraté vodičské oprávnenie, viedol motorové vozidlo. Zo skutkov je ďalej jednoznačne usvedčovaný výpoveďami poškodeného H.. E.. E. I. a svedka H.. T.. A. E., ktorí priebeh skutku opisovali zhodne tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní. Hoci poškodený najskôr ako páchatel'a označil inú osobu, túto skutočnosť na hlavnom pojednávaní logicky vysvetlil a nemení to nič na skutočnosti, že priebeh skutku opisoval počas celého konania zhodne. Naopak, pokiaľ ide o výpovede obžalovaného a svedka Q. B., tieto sa v mnohých veciach odlišujú, sú v nich viaceré rozpory, keď obžalovaný uviedol, že nemal vedomosť o tom, že poškodený zastavuje ich auto, svedok B. naopak uviedol, že mu bolo zrejmé, že zastavujú ich, ďalej obžalovaný uviedol, že v aute sa o tom nerozprávali, svedok B. však výslovne uviedol, že sa obžalovaného pýtal prečo nezastavil a obžalovaný mu na to uviedol, že nemá vodičské oprávnenie. Ďalší rozpor sa prejavuje v tom, kde nastúpil svedok D. G., podľa obžalovaného to bolo niekde na A., podľa B. pri kostole na J., a rovnako v tom čo robili po skutku, keď obžalovaný uviedol, že išli všetci spolu na pivo a svedok B., že každý išiel svojou cestou a stretli sa až neskôr. Navyiac svedok B. niekoľkokrát svoju výpoveď v prípravnom konaní menil, čo odôvodnil tým, že chcel obžalovanému ako kamarátovi pomôcť, sám priznal, že v čase skutku bol pod vplyvom alkoholu a zo správy E.. E. vyplýva, že od roku 2015 tento svedok trpel psychotickou poruchou v súvislosti s užívaním viacerých drog. V tomto smere sa preto výpovede obžalovaného a svedka B. javia ako účelové a nevierohodné. Rovnako pokiaľ ide o svedka G., súd nemá jednoznačne za to, že sa v predmetnom motorovom vozidle nachádzal, poškodený ani svedok E. tretiu osobu vo vozidle nevideli, navyiac ani obžalovaný ani svedok B. tohto ako svedka neoznačili počas celého prípravného konania a svedok B. jeho meno uviedol až pri svojom poslednom výsluchu v roku 2018. Obžalovaný vedením motorového vozidla porušil viaceré povinnosti vodiča (viedol vozidlo bez vodičského oprávnenia, osvedčenia o evidencii a prekročil povolenú rýchlosť), čoho si bol nepochybné vedomý a vedel, že v prípade cestnej kontroly poškodený voči nemu za toto konanie v rámci svojej právomoci môže vyvodíť negatívne dôsledky, a preto sa javí ako pravdepodobné, že svojím konaním mal v úmysle tejto kontrole sa vyhnúť.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti súd má za to, že obžalovaný svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty trestných činov, ktoré sa mu kladú za vinu a jeho konanie kvalifikoval ako zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukázaním na § 138 písm. a/ Tr. zák., teda že použil násilie v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., teda že maril výkon rozhodnutia iného orgánu verejnej moci tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahovalo rozhodnutie iného štátneho orgánu o zákaze činnosti.

Obžalovaný je t.č. vo výkone trestu odňatia slobody, odkiaľ je hodnotený kladne, u posledného zamestnávateľa v roku 2017 bol sním rozviazaný pracovný pomer v skúšobnej done, nakoľko pracovné povinnosti nevykonával dobre, jeho pracovná morálka nebola dobrá. Doposiaľ nebol priestupkovo postihnutý, súdne trestaný bol štyrikrát, naposledy rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 30.1.2019, sp. zn. 6T/78/2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Q. zo dňa 2.4.2019, sp. zn. 2To/26/2019 právoplatným 2.4.2019 pre obzvlášť závažný zločin podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/ Tr.

zák. na trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov nepodmienečne, predtým trestným rozkazom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 1.8.2015, sp. zn. OT/45/2015 právoplatným 1.8.2015 za trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. na trest odňatia slobody nepodmienečne v trvaní 7 mesiacov a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 4 roky.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. ak prevažuje pomer príťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takéhoto zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu obžalovaných, ich pomery a možnosť ich nápravy (§ 34 ods. 4 Tr. zák.).

U obžalovaného súd zistil dve príťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písm. h/ a m/ Tr. zák., teda že spáchal viac trestných činov a bol už za trestný čin odsúdený, poľahčujúcu okolnosť nezistil žiadnu. Súd obžalovanému ukladal v zmysle § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest, nakoľko spáchal viac trestných činov, pričom vychádzal z trestnej sadzby z nich najprísnejšie trestného, a to z trestnej sadzby ustanovenej pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 2 Tr. zák. a zároveň mu v zmysle § 42 ods. 1, 2 Tr. zák. ukladal súhrnný trest, keďže ho odsudzoval za trestné činy, ktoré spáchal skôr ako bol súdom vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, pričom zároveň zrušil výrok o treste uložený obžalovanému skorším rozsudkom.

Vzhľadom na to, že u obžalovaného prevažoval pomer príťažujúcich okolností, súd v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák. zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby najprísnejšie trestného činu o jednu tretinu, a teda trest

ukladal v rámci upravenej trestnej sadzby so spodnou hranicou 4 roky a 8 mesiacov. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy a po zhodnotení všetkých týchto skutočností, s prihliadnutím na jeho doterajší život a závažnosť jeho konania dospel k záveru, že na jeho nápravu a ochranu spoločnosti je nevyhnutné uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody, avšak bude postačujúce pokiaľ mu tento bude uložený na spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, čím sa zároveň zabezpečí zákonom sledovaný účel trestu.

Súd zaradil obžalovaného pre výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestnej činnosti nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Obžalovanému zároveň v zmysle § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 4 rokov, ktorý mu bol uložený rozhodnutím zrušeným v rámci uloženia súhrnného trestu.

Poučenie:

Tento rozsudok môže odvolaním napadnúť:

- a) **p r o k u r á t o r** pre nesprávnosť, ktoréhokoľvek výroku,
- b) **o b ž a l o v a n ý** pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,
- c) **p o š k o d e n ý** pre nesprávnosť výroku o náhrade škody,
- d) **z ú č a s t n e n á o s o b a** pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku, môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo, že chýba.

V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor; len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

V prospech obžalovaného môže rozsudok odvolaním napadnúť, okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného.

Odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.